

[Svend Aage Jensen]

ne give de ønskede oplysninger i anonym form, så enkeltpersoners navne ikke kommer frem og det kun er den daværende bankledelses indsigt i den økonomiske situation, der bliver tilgængelig for advokaterne?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg har henholdt mig til gældende retstilstand på området, hvorefter de pågældende advokater på kapitalindskydernes vegne har fået til opgave at varetage deres interesser. Det er der ganske klare spilleregler for, også i forholdet til domstolene, og jeg går ud fra, at de pågældende er bekendt hermed. Men jeg skylder alligevel at tilføje – og det synes jeg også skal siges i dag – at vi naturligvis må tage megen afstand fra de metoder, der efter de foreliggende udsagn er anvendt for at sælge de risikovillige obligationer i Himmerlandsbanken, og det har jeg også allerede gjort. Men uanset dette ændrer det dog ikke ved, at med den personlige og økonomiske frihed følger også det personlige og økonomiske ansvar for ens egne dispositioner. Jeg går ud fra, at spørgerne er enige med mig i, at det ikke kan og ikke må gøres til et samfundsansvar.

Men derimod lægger jeg selv megen vægt på de to nye lovforslag, regeringen vil fremsætte, og som skulle forbedre mulighederne for, at borgerne ikke kommer i den situation igen. Jeg tænker på industriministerens lovforslag, hvoraf det ene vedrører indskydgarantifonden og det andet har til hensigt at gøre det ulovligt for banker at tilbyde lån med henblik på køb af bankens egne obligationer.

Kirsten Jacobsen (FP):

Statsministeren sagde, at man var nødt til at henholde sig til gældende retsregler, og det er man jo altid. Men det har jo været evident i denne her sag, at hele regeringen – i hvert fald den del af den, der har været involveret – har løbet rundt med et stort skilt i lommen med en påskrift om denne tavshedsbestemmelse, som man kunne folde ud og gemme sig bagved.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren ikke synes, det er på tide, at dette Folketing med statsministerens medvirken tager under overvejelse at ændre de tavshedsbestemmelser, så man på den ene side sikrer den nødvendige fortrolighed, men på den anden side ikke afskærer dette Folketing fra at

få indsigt i, hvad der sker, og samtidig ændrer det nuværende partsbegreb, så det ikke kun er Finanstilsynet og den pågældende bank, der bliver parter i sagen, men også dem, der har tabt penge.

Pia Larsen (V):

Statsministeren har gjort rede for den gældende retspraksis, som jeg tror, de fleste af os kender. Men da statsministeren samtidig ligesom vi andre erkender, at der er tale om helt særlige og usædvanlige forhold i denne sag om Himmerlandsbanken, vil jeg gerne høre statsministerens fortolkning af, hvad statsministeren selv synes er rimeligt, i relation til mit spørgsmål om at lade advokaterne få adgang til de oplysninger, der måtte være nødvendige for at kunne starte en eventuel retssag.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Min egen personlige opfattelse er den, fru Pia Larsen, at vi desværre ikke kan udelukke, at vi også fremover kommer ud for lignende situationer, som vi nu oplever omkring Himmerlandsbanken. Det ved vi også fra historien, og vi er nødt til at lade de samfundsmæssige og generelle hensyn få førsteret, hvis vores finansielle sektor også skal have muligheder for at bevare den tillid, der skal til fremover.

Ved fremtidige overtagelsessituationer eller rekonstruktioner er det vigtigt, at de parter, der skal løse opgaverne, er sikre på, at de forhandlinger, der finder sted, og det aftaledokument, der bliver indgået, også vil blive behandlet under rimelige forretningsmæssige hensyn, herunder fortrolighedshensyn.

Når man her f.eks. tænker på, hvorvidt de tabslidende obligationsejere kan henholde sig til den stillede garanti med henblik på erstatning, må jeg sige, at jeg tror, at obligationsejerne i så fald først må søge at få anerkendt, at der eksisterer et erstatningskrav, og dernæst må det afgøres, om garantiteksten dækker et sådant erstatningskrav.

Jeg tror, vi alle må erkende, at den proces, de pågældende nu har startet, må gå sin gang. I den aktuelle sag kan Folketinget konstatere, at bankens rådgivning ikke har været acceptabel over for de pågældende, som nu har besluttet at gå rettens vej efter drøftelse med deres advokater.